

F. t. skovlov

Et påbud kan f.eks. indeholde følgende:

- 1) Arealet skal forberedes til plantning, det skal tilplantes, der skal anvendes planter af en særlig art og beskaffenhed, arealet skal indhegnes og evt. afvandes, alt sammen med nærmere angivne metoder og materialer.
- 2) Kulturerne skal efterbedres og plejes med nærmere angivne metoder og materialer.
- 3) Bevoksningen skal plejes på nærmere angiven måde.
- 4) Der skal gennemføres tyndinger efter nærmere forskrifter, eller tynding kan kræves undladt i et nærmere fastsat antal år.
- 5) Visse bevoksninger skal ryddes og gentilplantes. Andre bevoksninger skal opretholdes i et nærmere fastsat antal år.
- 6) Forryngelsehugster skal gennemføres efter en nærmere fastsat plan, herunder kan der fastsættes et maksimum for størrelsen af den enkelte forryngelsehugst.
- 7) Nærmere angivne afvandingsopgaver skal gennemføres.
- 8) Henliggende træeffekter skal fjernes.
- 9) Affald skal fjernes.

Der kan fastsættes tidsfrister vedrørende alle de nævnte forhold.

Ad Stk. 3

Bestemmelsen svarer til § 21 a, stk. 4, i den gældende lov, således som affattet ved § 10, nr. 2, i lov nr. 250 af 23. maj 1984 (Håndhævelsesloven).

Til § 33

Bestemmelsen svarer til § 21 a, stk. 2 og 3 i den gældende lov, således som affattet ved § 10, nr. 2, i lov nr. 250 af 23. maj 1984 (Håndhævelsesloven).

Til § 34

Forslaget svarer til den gældende lovs § 15. Bestemmelsen i stk. 1, nr. 1, har kun sjældent være anvendt, mens nr. 2, har været benyttet i langt videre omfang.

Der er i adskillige tilfælde givet dom for, at skoven kan tages under offentlig administration. Det er dog meget sjældent, at skovlovmyndighederne efter dommens afsigelse har benyttet sig af muligheden. I langt de fleste tilfælde sørger ejeren for at bringe skoven i lovlig stand, hvorefter der naturligvis ikke er grund til, at skovlovmyndighederne går ind i driften.

Bestemmelsen i stk. 2 er ændret i forhold til den gældende lov. Ifølge denne kan ejeren nemlig indskrænke hæftelsen til selve skovgrunden, hvis han

lader den selvstændigt matrikulere. Denne udstykningsadgang foreslås ikke gentaget, da den kan være i afgørende modstrid med visse andre hensyn, både i denne lov og f.eks. i landbrugsloven.

Til § 35

Bestemmelsen er ny, men findes tilsvarende i andre love, der indeholder regler om statstilskud til private.

Bedømmelsen af, om et tilskud helt eller delvist skal tilbagebetales, eller om et tilsagn helt eller delvist bortfalder, skal bero på en skovbrugsfaglig vurdering foretaget af Skov- og Naturstyrelsen eller statskovdistrikterne på samme måde, som det oprindelige projekt blev vurderet, jf. § 19 og bemærkninger dertil.

*Til kapitel 8 om myndigheder**Til § 36*

Bestemmelsen er ny.

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger, agtes administrationen af loven henlagt til Skov- og Naturstyrelsen og statskovdistrikterne.

Den egentlige lovadministration tænkes som hidtil at skulle ske i Skov- og Naturstyrelsen. Det opsøgende og vejledende tilsynsarbejde skal som hidtil foretages af de statskovdistrikter, der har opgaver med administrationen af skovloven. Der kan endvidere blive tale om at delegere andre administrative opgaver i medfør af loven til distrikterne.

I dag fremgår Skov- og Naturstyrelsens opgaver på skovlovsområdet af §§ 14 - 16 i Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 84 af 11. december 1986 om henlæggelse af opgaver og beføjelser til Skov- og Naturstyrelsen.

Statskovdistrikternes opgaver fremgår tildels af visse bestemmelser i selve den gældende lov, f.eks. § 11 og § 17. Derudover er der givet nogle retningslinier i Instruks af 18. oktober 1978 for tilsynet med de private skove. Landet er opdelt i 31 skovtilsynskredse, hvilket fremgår af Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 57 af 20. februar 1978 om landets inddeling i skovtilsynskredse. Endelig er der i et vist omfang delegeret opgaver til distrikterne ved Skovstyrelsens (nu Skov- og Naturstyrelsen) cirkulæreskrivelse af 12. marts 1980 om bemyndigelse til distrikterne til selvstændigt at træffe visse afgørelser m.v.

Bemyndigelsen til at begrænse klageadgangen tænkes først og fremmest anvendt i de sager, hvor distrikterne træffer afgørelse i 1. instans, sådan at der kun kan klages til Skov- og Naturstyrelsen.